

PerFormance 2003

Letošní Silvestr byl skoro stejný jako každý jiný, drobná odlišnost se však našla. Stejně jako se před lety pod vánočními stromičky urodila spousta mobilních telefonů, letošní vánoce byly zřejmě ve znamení digitálních fotoaparátů. Při naší oslavě se jich sešlo šest – kapesními kompakty počínaje a poloprofesionálními skorzrcadlovkami konče.

Tento fakt nás, jako správné hračky, přivedl k experimentování. Jeden z pokusů se stal i podkladem pro dnešní Krok za krokem. Udělali jsme si hromadné lightbrushové PéeFko.

Jan Tippman *:o)

Snímání probíhalo Nikonem E5000, jako zdroj světla jsme použili prskavky. Největším omezením našeho snažení byl jejich nedostatek. Měli jsme jich totiž k dispozici pouze sedm. Nesměli jsme nic zkazit. Proto předcházely pečlivé přípravy (viz úvodní kroky). Snímání probíhalo dlouhým časem z ruky (stativ jsme neměli). Na prvním snímku (vlevo) byla expozice příliš dlouhá (7 vteřin). U druhého snímku (uprostřed) jsme expozici snížili na 5 vteřin, nepovedl se nám však kresebně. Třetí snímek (vpravo) byl použit jako podklad pro další montáž, čas byl 6 vteřin. Bohužel však na něm již nejmladší PerFormerce Líze dohořela prskavka – dělala „podtržítka“. Citlivost byla nastavena u všech snímků na 200 ASA.

PerFormerky (zleva): Eva, Ivana, Lucie, Linda, Jitka, Markéta + podtržítka: Líza
režie: Mejra, kamera: Johan, catering: Martin, produkce: Albič, computer post procesing: Typosh

1. Testování nápadu ohněm... Funguje to! :) Je jen potřeba, aby PerFormerky psaly zrcadlově...

2. Podstatnou součástí byla synchronizace účinkujících. Vzhledem k tomu, že jsme o prskavky třeli bídu s nouzí, nemohli jsme si dovolit pochybit.

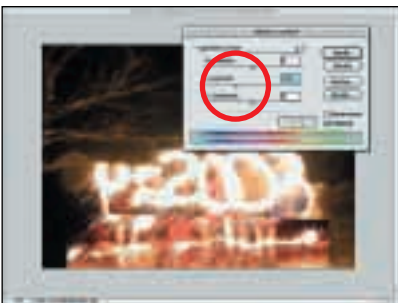
3. Po nasnímání scény bylo nejprve potřeba napravit zhasnutou prskavku nejmladší členky výpravy. Třetí snímek se nám zdál nejlepší, ale Líza na něm chybět nesměla. :) Ve Photoshopu jsem nástrojem Obdélníkový výběr (M) označil „podtržítka“ a pomocí nástroje Přesun (V) jsem ho přenesl do vybraného snímku...

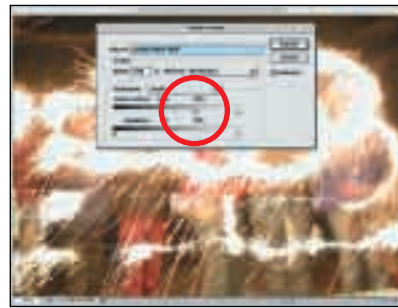
4. ...Držíte-li při přesouvání stisknutou klávesu Shift, umístí se obraz do stejné pozice (jsou-li obrazy stejně velké) nebo doprostřed (jsou-li obrazy různě velké). Abych lépe viděl, kam vrstvu umístuji, snížil jsem její krytí na 50 %. Pro zmenšení a současné otočení jsem použil Libovolnou deformaci (CTRL + T, Apple + T).

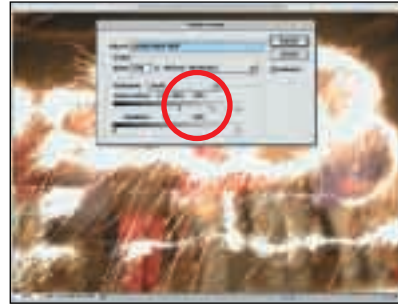
5. Po umístění vrstvy vracím její krytí na 100 % a upravuji barevnost tak, aby horní vrstva co nejlépe splynula se spodní. V první fázi jsem použil Úrovně, jimiž jsem horní vrstvu ztmavil (levé a prostřední táhlo jsem posunul směrem doprava).

6. Gradačně byla fotografie po předchozím kroku v pořádku, ale byla moc sytá. Barevnost jsem stáhnul posunem prostředního táhla dialogu Odstín a sytost směrem doleva.

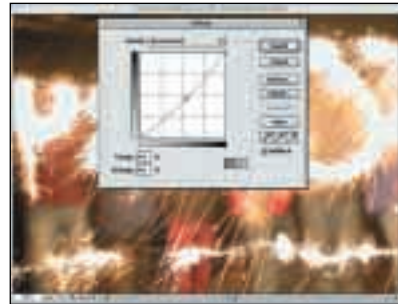
7. Pro prolnutí obou vrstev použiji princip „maskování denzitou“. Dvojklikem do jména vrstvy v paletce Vrstvy vyvolám dialog Volby vrstvy. Zde posunuji levé táhlo pod přechodem označeným jako Tato vrstva směrem doprava – tmavé části zvolené vrstvy se tím stávají průhledné. (Levým táhlem se stávají průhledná tmavá místa, pravým místa světlá.)

8. Prolnutí obou vrstev je po předchozím kroku příliš tvrdé. Měkkého prolnutí dosáhneme rozdělením posuvníku na dvě části. Posuvník rozdělíme stiskem klávesy Alt a následným tažením. Levá část posuvníku určuje zcela zamaskované oblasti, pravá zcela viditelné. Denzity nacházející se mezi táhly jsou polopráhledné.

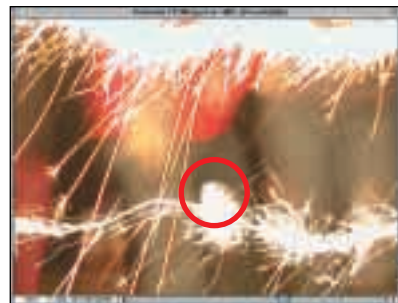
9. Nyní je potřeba nějak elegantně odstranit nepatřičná místa „podtržítka“ (hlavně ostrou hranu horní části zkopírované vrstvy). K zakrytí se dá nejlépe použít Masku vrstvy (podrobný popis viz například KzK ve Fontu číslo 65). Na otiskku je levá část vymaskována a pravá nikoliv.

10. Nespornou výhodou kombinované práce maskování denzitou a maskou vrstvy (popřípadě ještě krytí vrstvy a módu prolnutí) je možnost kdykoliv se vrátit k původní vrstvě, která zůstává neporušená (a to i po uložení vrstveného PSD souboru). V tomto kroku jsem po dokončení masky ještě Křivkami drobně doladil barevnost „podtržítka“.

11. Zbývá upravit tvar písmen „P“ a „F“. Postup je obdobný jako v případě podtržítka, s tím rozdílem, že pro opravu tvarů jsem jako podklad použil části původní fotografie (nebyly tedy nutné barevné korekce). Například nožičku písmene „F“ jsem udělal ze zrcadlené nožičky „P“. Zrcadlení se zasloužilo o to, že klonování není na první pohled patrné.

12. V posledním kroku jsem pomocí klonovacího razítka ve 100% zvětšení doladil pár detailů, které mi při předchozí práci unikly, následně jsem sloučil všechny vrstvy, zašuměl obraz filtrem Přidat šum (míra 5, rozložení Gaussovské, nemonochromatický) a přeseparoval z RGB do CMYK.